

Image not found

Lirica Medievale Romanza/sites/all/themes/business/logo.png

Published on *Lirica Medievale Romanza* (<https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it>)

Home > BERNART DE VENTADORN > EDIZIONE > Quan vei la flor, l'erba vert e la foilla > Tradizione manoscritta > CANZONIERE A

CANZONIERE A

- letto 587 volte

Edizione diplomatica

Bernartz de uentedorn.

QAn uei laflor lerba uert ela
fuilla.

Et aug lo chant dels auzels pel
bos-
catge. Ab lautre ioi qieu ai
emon corat-
ge. Dobla mos iois enais ecreis
ebruilla.

Q(ue) nomes uis q(ue) ren
puosca ualer. Cel q(ue)
non uol ioi (et) amor auer.
Q(ue) tot cant es
salegra esesbaudeia.

[?][1]à non crezatz qieu de ioi
mi recreia. Nim
lais damar p(er) dan cauer
ensuoilla. Q(ue)u
non ai ies en poder q(ue) men
tuilla. camors
masaill qem sobreignoreia.
Em fai
amar cal qeil plassa euoler.
Esieu am
so q(ue) nom deu eschazer.
Forssa damor mi
fai far uassalatge.

Mas enamor nona hom
seignoratge. E
qui li qier uilanamen
dompneia. Ca
mors non uol ren que esser non
deia.

Paubre eric fai amdos dun
paratge.
Qan lus amics uol lautre uil
tener. pot
pauc lamors ab lorguouill
remaner. Qor-
guouills dechai efin amors
capduoilla.

Eu sec sella que plus uas mi
sorguilla.

Esella fuich qem fon debel
estatge. Canc
puois non ui ni mi ni mo
messatge. P(er) ques
mal salu q(ue) ia dompna
macuoilla. Mas
dreich lenfatz qieu men fatz fol
parer.

Car p(er) cella qem torna enon
1. F(?)

Image not found

https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=sites/default/files/styles/330_px/public/A%20%283%29_12.jpg&itok=Fxcy05-U

image not found
https://letteraturaeuropaea.let.uniroma1.it/?q=sites/default/files/styles/330px/public/A%20%284%29_2.jpg&itok=oMAI9cFy

sui sos hom liges on que
mesteia. Si que
desus del cap li rend mon
gatge. Mas mans
iointas li uenc ason plazer. E ia
nom
uuoil mais dasos pes mouer.
Tro per
mercem meta lai ois
despuolla.

Laiga delcor camdos los
huoills mi muoil
la. Mes ben guirens qieu penei
mon da(m)p
natge. Econosc ben qieu ai dig
gran fol-
latge. Car ai dig so q(ue) soa
amor mi tuoil-
la. Pois mieus non sui (et) ill
ma en poder.
Mas pert cella que el mieu
dechazer. P(er) so
ler gen sab son home plaideia.

Mon messatgier mand amon
beluezer.
Q(ue) cill que ma tout lo sen el
saber. Mi tol
midonz eliei q(ue) no la ueia.

- letto 464 volte

Edizione diplomatico-interpretativa

Bernartz de uentedorn.	Bernartz de Ventedorn.
I	I
<p>QAn uei laflor lerba uert ela fuoilla. Et aug lo chant dels auzels pel bos- catge. Ab lautre ioi qieu ai emon corat- ge. Dobla mos iois enais ecreis ebruolla. Q(ue) nomes uis q(ue) ren puosca ualer. Cel q(ue) non uol ioi (et) amor auer. Q(ue) tot cant es salegra esesbaudeia.</p>	<p>Qan vei la flor, l?erba vert e la fuoilla et aug lo chant dels auzels pel boscatge, ab l?autre ioi q?ieu ai e mon coratge, dobra mos iois e nais e creis e bruolla; que no m?es vis que ren puosca valer, cel que non vol ioi et amor aver, que tot cant es s?alegra e s?esbaudeia.</p>
II	II

[?]a non crezatz qieu de ioi mi recreia. Nim lais damar p(er) dan cauer ensuoilla. Q(ue)u non ai ies en poder q(ue) men tuoilla. camors masaill qem sobreseignoreia. Em fai amar cal qeil plassa euoler. Esieu am so q(ue) nom deu eschazer. Forssa damor mi fai far uassalatge.	[?]a non crezatz q?ieu de ioi mi recreia ni·m lais d?amar per dan c?aver en suoilla, qu?eu non ai ies en poder que m?en tuoilla, c?amors m?asaill, qe·m sobreseignoreia; e·m fai amar cal qe·il plassa, e voler; e s?ieu am so que no·m deu eschazer, forssa d?amor mi fai far vassalatge.
III	III
Mas enamor nona hom seignoratge. E qui li qier uilanamen dompneia. Ca mors non uol ren que esser non deia. Paubre eric fai amdos dun paratge. Qan lus amics uol lautre uil tener. pot pauc lamors ab lorguill remaner. Qorguills dechai efin amors capduoilla.	Mas en amor non a hom seignoratge, e qui l?i qier, vilanamen dompneia, c?amors non vol ren que esser non deia; paubre e ric fai amdos d?un paratge; qan l?us amics vol l?autre vil tener, pot pauc l?amors ab l?orguill remaner: q?orguills dechai e fin?amors capduoilla.
IV	IV
Eu sec sella que plus uas mi sorguilla. Esella fuich qem fon debel estatge. Canc puois non ui ni mi ni mo messatge. P(er) ques mal salu q(ue) ia dompna macuilla. Mas dreich lenfatz qieu men fatt fol parer. Car p(er) cella qem torna enon caler. Estauc aitan delieis q(ue)u nola ueia.	Eu sec sella que plus vas mi s?orguilla, e sella fuich qe·m fon de bel estatge, c?anc puois non vi ni mi ni mo messatge, per q?es mal salu que ia dompna m?acuilla; mas dreich l?en fatt, q?ieu m?en fatt fol parer, car per cella qe·m torna e non-calcer, estauc aitan de lieis qu?eu no la veia.
V	V
Mas costums es totztemps q(ue) fols folleia. Eia non er qel eis lo ram non cuoilla. q(ue)l bat elfer p(er) qai razon qem duoilla. Car anc mi pres d'autrui amor enveia. mas fe q(ue)u dei lieis emon beluezer. Si desamor mi torna enbon esper. Iamais uas lieis non farai uilanatge.	Mas costums es totz temps que fols folleia, e ia non er q?el eis lo ram non cuoilla que·l bat e·l fer, per q?ai razon qe·m duoilla, car anc mi pres d?autrui amor enveia; mas fe qu?eu dei lieis e mon Bel Vezer, si de s?amor mi torna en bon esper, ia mais vas lieis non farai vilanatge.
VI	VI
Ia nomaia cor fellow ni saluatge. ni contra mi maluatz cosseill non creia. Qieu sui sos hom liges on que mesteia. Si que desus del cap li rend mon gatge. Mas mans iointas li uenc ason plazer. E ia nom uuoill mais dasos pes mouer. Tro per mercem meta lai ois despouilla.	Ia no m?aia cor fellow ni salvatge, ni contra mi malvatz cosseill non creia, q?ieu sui sos hom liges, on que m?esteia, si que de sus del cap li rend mon gatge; mas mans iointas li venc a son plazer, e ia no·m vuoill mais da sos pes mover, tro per merce·m meta lai ois despouilla.
VII	VII

<p>Laiga delcor camdos los huoills mi muoil la. Mes ben guirens qieu penei mon da(m)p natge. Econosc ben qieu ai dig gran fol latge. Car ai dig so q(ue) soa amor mi tuoil la. Pois mieus non sui (et) ill ma en poder. Mas pert cella que el mieu dechazer. P(er) so ler gen sab son home plaideia.</p>	<p>L?aiga del cor, c?amdos los huoills mi muilla, m?es ben guirens q?ieu penei mon dampnatge, e conosc ben q?ieu ai dig gran follatge car ai dig so que soa amor mi tuoilla. Pois mieus non sui et ill m?a en poder, mas pert cella que el mieu dechazer; per so l?er gen, s?ab son home plaideia.</p>
<p>VIII</p>	<p>VIII</p>
<p>Mon messatgier mand amon beluezer. Q(ue) cill que ma tout lo sen el saber. Mi tol midonz eliei q(ue) no la ueia.</p>	<p>Mon messatgier mand a mon Bel Vezer, que cill que m?a tout lo sen e·l saber, mi tol midonz e liei, que no la veia.</p>

- letto 354 volte

Riproduzione fotografica

Image not found

https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=sites/default/files/styles/661/public/A_27.jpg&itok=F_ev6-ix

Image not found

https://letteraturaeuropaea.let.uniroma1.it/?q=sites/default/files/styles/661/public/A%20%282%29_17.jpg&itok=RKupaW77

- letto 365 volte

Credits | Contatti | © Sapienza Università di Roma - Piazzale Aldo Moro 5, 00185 Roma T (+39) 06 49911
CF 80209930587 PI 02133771002

Source URL: <https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=laboratorio/canzoniere-203>